

Arrest

**nr. 100 093 van 28 maart 2013
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 november 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 september 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 februari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. ALLIJNS, die loco advocaat T. NOYEZ verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 12 maart 2011 en heeft zich vluchteling verklaard op 14 maart 2011.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 15 september 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 2 maart 2012 en 10 augustus 2012.

1.3. Op 27 september 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 1 oktober 2012 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U verklaart geboren te zijn in Kaboel op 26/02/1996, maar opgegroeid te zijn in het dorp Baghman, gelegen in het district Ghorband in de provincie Parwan. U bent nooit naar school geweest.

Uw vader werkte bij het leger tijdens de regering van Najibullah. Toen de Taliban aan de macht was, verhuisde uw vader naar Kaboel, waar u en uw broer S.(...)p ook werden geboren. Toen uw vader plots verdween, verhuisde uw moeder met u en uw drie broers op vraag van jullie grootvader terug naar Ghorband. Toen jullie een leeftijd bereikten van dertien of veertien jaar, wou uw grootvader u en E.(...) naar Pakistan sturen om er te studeren. Ook moesten jullie lid worden van de politieke partij Hezb-i-Islami. Uw moeder werd hiervoor bedreigd door uw grootvader. Om te voorkomen dat jullie grootvader jullie naar Pakistan zou sturen, vluchtte uw moeder met jullie weg naar Iran. Jullie zouden daar twee jaar blijven alvorens te worden gerepatrieerd naar Kaboel. Omdat uw moeder nog steeds uw grootvader vreesde, leefden jullie daar enige tijd ondergedoken alvorens u en S.(...) opnieuw Afghanistan ontvluchtten.

U vertrok uit Kaboel samen met uw broer E.S.(...)(O.V.). Op 14 maart 2011 vroegen jullie asiel aan in België.

Ter staving van uw identiteit/asielrelaas legt uw broer volgende bewijsstukken voor: zijn en uw Afghaans identiteitsdocument (taskara), een taskara van uw vader en een appreciatiebrief over uw vader.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u uw asielaanvraag volledig steunt op de motieven die door uw broer, E.S.(...)(O.V.), ter zake werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming genomen die luidt als volgt:

"Op basis van uw verklaringen en de door u voorgelegde documenten dient te worden geconcludeerd dat u geen ernstige elementen aanbrengt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in uw land van herkomst in de zin van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. U hebt evenmin ernstige elementen aangebracht die erop wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 in verband met de subsidiaire bescherming.

Er dient te worden vastgesteld dat u en uw broer S.S.(...) (O.V. ...) door vage en tegenstrijdige verklaringen af te leggen er niet in zijn geslaagd jullie beweerde verblijf in Ghorband, Kaboel én Iran geloofwaardig te maken. Evenmin zijn jullie erin geslaagd de problemen met uw grootvader aannemelijk te maken.

Vooreerst dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij jullie beweerde leeftijd. Overeenkomstig de beslissing die jullie werd betekend door de dienst Voogdij op 13 juli 2011 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 "Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen" van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004, die aantoonde dat jullie op 08 juli 2011 een leeftijd hebben van 20.6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar, kunnen jullie niet worden beschouwd als minderjarigen. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op jullie niet worden toegepast. Uit het feit dat u en uw broer bij jullie asielaanvraag op 14 maart 2011 verklaarden minderjarig te zijn en taskara's neerlegden die melding maken van de leeftijd 10 jaar in het jaar 1383 (2004/2005) voor u en van de leeftijd van 9 jaar in 1383 (2004) voor uw broer S. (...), blijkt dat jullie de Belgische asielinstanties op intentionele wijze hebben getracht te misleiden, wat de algemene geloofwaardigheid van jullie verklaringen op ernstige wijze aantast. Daarbovenop maakt deze vaststelling dat er weinig geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit van jullie taskara's. Ook het

geloof in de authenticiteit van de andere door u en uw broer neergelegde documenten, wordt hierdoor aangetast. Deze conclusie wordt versterkt door de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, waaruit blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is (zie informatie in het administratief dossier).

Daarnaast zijn uw broer S. (...) en u er allerminst in geslaagd aannemelijk te maken dat jullie opgegroeid zijn in Baghman, in het district Ghorband in de provincie Parwan, twee jaar als vluchtelingen hebben geleefd in Iran en een tijd hebben moeten onderduiken in Kaboel. Jullie beide verklaringen over deze verblijfplaatsen zijn namelijk uiterst vaag en tegenstrijdig.

Ten eerste zijn jullie er niet in geslaagd jullie verblijf in Ghorband aannemelijk te maken, hoewel jullie daar toch tien of elf jaar hebben gewoond, vooraleer jullie twee jaar naar Iran verhuisden (CGVS, E.S.(...), dd. 02/03/2012, p. 2). U en uw broer S. leggen namelijk tegenstrijdige verklaringen af over jullie verblijf in deze vallei. Het meest frappante is dat jullie over jullie eigen familieleden niet eenduidig zijn. Jullie grootvader, de man die jullie nota bene vrezden omdat hij jullie naar Pakistan wou brengen, heet volgens u Ghullam Ali (CGVS, E.S.(...), dd. 10/08/2012, p. 8). Deze naam klinkt uw broer echter vreemd in de oren, want volgens hem heet uw grootvader Toj Sarwar. Van Ghullam Ali had hij nog nooit gehoord (CGVS, S.S. (...), dd. 10/08/2012, p. 8). Geconfronteerd met de naam Toj Sarwar vraagt u zich dan weer hardop af of dit de naam van een persoon of een wijk is (CGVS, E.S.(...), dd. 10/08/2012, p. 12). Bovendien is het markant dat S. (...) in het duister tast hoeveel zonen en dochters uw grootvader heeft en hoeveel vrouwen hij heeft (CGVS, S.S. (...), dd. 10/08/2012, p. 9-10). Zeker omdat u weet te vertellen dat uw grootvader enkel uw vader als kind heeft en weduwnaar is van zijn enige vrouw (CGVS, E.S.(...), dd. 10/08/2012, p. 8).

Vervolgens zijn jullie ook niet consistent over het dagelijks leven in en rond jullie dorp Baghman. Zo weet u te vertellen dat jullie koeien en schapen hadden (CGVS, E.S. (...), dd. 02/03/2012, p. 13). Uw broer meent echter dat jullie geen dieren hadden, maar dat hij wel uien en aardappelen cultiveerde op jullie landbouwgrond (CGVS, S.S. (...), dd. 02/03/2012, p. 5). Dit weerlegt u echter met klem door aan te halen dat jullie afstammen van de Khamzada stam, een rijke familie waarvan de jongeren niet op het land werken (CGVS, E.S.(...), dd. 02/03/2012, p. 18). Over jullie dorp Baghman zegt u dan weer dat de moskee de Saeed Ha Moskee heet (CGVS, E.S.(...), dd. 02/03/2012, p. 25), volgens uw broer is dat de Ghorband Moskee (CGVS, S.S. (...), dd. 02/03/2012, p. 13). De naam van de dokter in de kliniek van de Charbagh bazaar is volgens u Fatah (CGVS, E.S.(...), dd. 10/08/2012, p. 12), volgens uw broer Satar (CGVS, S.S. (...), dd. 10/08/2012, p. 13).

Ook op geografische vlak zijn jullie enerzijds tegenstrijdig en anderzijds roept jullie kennis hierover ook vragen op. Zo is volgens u het dichtstbijzijnde dorp naast het uwe Galiyan (CGVS, E.S.(...), dd. 02/03/2012, p. 8). Op de kaart die werd bijgevoegd in het administratief dossier is echter duidelijk dat het dorp Dahan Parsa nog tussen uw dorp en Galiyan ligt. Uw broer spreekt dan weer van Lech en Saqa als dichtstbijzijnde dorpen (CGVS, S.S. (...), dd. 10/08/2012, p. 9). Deze twee dorpen moet men volgens u voorbij op weg naar Charbagh bazaar, en dit zonder de rivier te kruisen (CGVS, E.S.(...), dd. 02/03/2012, p. 9). Op de kaart is echter duidelijk te zien dat u niet langs deze dorpen moet, maar wel langs de dorpen Dahan Parsa, Galyan en Dahana Jowi Dokhtar. Bovendien doorkruist die weg op enkele plaatsen de rivier. Faranjai, het dichtstbijzijnde dorp naast het uwe, maar in de tegenovergestelde richting van de Charbagh bazaar, zegt u dan weer niets (CGVS, E.S.(...), dd. 02/03/2012, p. 12).

Door de vele tegenstrijdigheden over jullie vermeende verblijf in het dorp Baghman en jullie gebrekkige geografische kennis daarover, kan geen geloof worden gehecht aan jullie jarenlange verblijf daar.

Ten tweede wordt jullie **geloofwaardigheid over jullie verblijfplaatsen nog verder onderuit gehaald doordat jullie ook niet aannemelijk hebben gemaakt in het Iraanse Teheran te hebben verbleven.** Hoewel jullie verklaren twee jaar in Teheran te hebben gewoond, worden jullie verklaringen alweer gekenmerkt door vage antwoorden en tegenstrijdigheden. Zo zijn jullie zelfs niet eensgezind over de benaming van de wijk waar jullie zouden hebben gewoond. Volgens u heette die wijk Shah Abdul Azim (CGVS, E.S.(...), dd. 10/08/2012, p. 4), volgens uw broer was dit de wijk Amin Abad (CGVS, S.S. (...), dd. 10/08/2012, p. 3). Shah Abdul Azim kent uw broer enkel als thuisbasis van het schrijn waar uw moeder per bus naartoe ging, buiten jullie wijk (CGVS, S.S. (...), dd. 10/08/2012, p. 6). Voorts verklaart u als schrijnwerker te zijn tewerkgesteld in Iran (CGVS, E.S.(...), dd. 10/08/2012, p. 4). Maar hoe lang u daar daadwerkelijk heeft gewerkt en wie uw baas was, kan u niet zeggen. Uw baas was nota bene de

enige waarmee u samenwerkte (CGVS, E.S.(...), dd. 10/08/2012, p. 7). De vaagheid over uw werkzaamheden in Teheran worden ook door S. (...) overgenomen. Hij bevestigt weliswaar dat u ging werken, maar wat de inhoud van deze werkzaamheden waren, weet hij niet (CGVS, S.S. (...), dd. 10/08/2012, p. 4). Voorts is het niet aannemelijk dat jullie twee jaar in Iran hebben gewoond, maar niet weten wat de Iraanse munteenheid is (CGVS, E.S.(...), dd. 10/08/2012, p. 4). Voor uw broer S. (...) is dit des te opmerkelijk omdat hij zelf brood ging kopen (CGVS, S.S. (...), dd. 10/08/2012, p. 4). Ook moet u het antwoord schuldig blijven wie de Iraanse president is en welke wagens van Iraanse makelij zijn (CGVS, E.S.(...), dd. 10/08/2012, p. 4). Van personen die twee jaar in Iran hebben gewoond mag worden verwacht dat ze een antwoord kunnen geven op deze basisvragen.

Ten derde zijn jullie er hoegenaamd **niet in geslaagd aannemelijk te maken dat jullie enige tijd in Kaboel zouden hebben verbleven**, al dan niet ondergedoken. Zo is het merkwaardig dat u geen enkele indicatie kunt geven van uw verblijfsperiode in Kaboel, nadat u gedeporteerd werd uit Iran (CGVS, E.S.(...), dd. 02/03/2012, p. 3). Zelfs ruimer gezien, in termen van maanden, geeft u te kennen dit niet te weten (CGVS, E.S.(...), dd. 10/08/2012, p. 3). Als verklaring voor deze opmerkelijke vaagheid zegt u dat u zich verborgen hield en niet in Kaboel verbleef ter ontspanning. Deze bewering wordt echter niet gestaafd met voorgaande of volgende verklaringen. Ze weet u bijvoorbeeld wel exact dat u twee jaar in Iran heeft gewoond, (CGVS, E.S.(...), dd. 02/03/2012, p. 2), dat er 16 of 17 maand voor uw vertrek uit Afghanistan naar België, toen u nota bene in Kaboel verbleef, verkiezingen plaatsvonden (CGVS, E.S.(...), dd. 02/03/2012, p. 7) en dat u de zevende maand van 1389 (september/oktober 2010) uw Taskara ging afhalen (CGVS, E.S.(...), dd. 02/03/2012, p. 3). Bovendien kan uw broer S., die eveneens ondergedoken leefde, wel aangeven dat hij voor een periode van twee of drie maand in Kaboel heeft gewoond (CGVS, S.S. (...), dd. 02/03/2012, p. 3). De vaststelling dat u niet kan weergeven hoe lang u in Kaboel heeft geleefd, doet heel wat vragen rijzen bij de geloofwaardigheid van uw vermeend verblijf in Kaboel. Wanneer u dan een foto wordt getoond van de Taimani wijk, waar u vertelt te hebben verbleven (CGVS, E.S.(...), dd. 02/03/2012, p. 3), slaagt u er niet in deze te herkennen (CGVS, E.S.(...), dd. 02/03/2012, p. 11).

De ongeloofwaardigheid over jullie verblijf in Kaboel wordt nog verder ondermijnd doordat de verklaringen van uw broer en u nogmaals inconsistenties vertonen. Want zoals u eerder reeds te kennen gaf verkiezingen te hebben meegemaakt in Kaboel, beweert uw broer er geen te hebben gezien (CGVS, S.S. (...), dd. 02/03/2012, p. 3). U beweert dan weer geen moskee te hebben gezien in Kaboel (CGVS, E.S.(...), dd. 02/03/2012, p. 14), terwijl uw broer verklaart dat hij samen met u naar een moskee ging (CGVS, S.S. (...), dd. 02/03/2012, p. 6). Zelfs over de straatnaam waar jullie verbleven zijn jullie niet eensgezind. Uw bewering dat jullie in Chehl Metra verbleven (CGVS, E.S.(...), dd. 02/03/2012, p. 3), wordt te niet gedaan door S. (...) die verklaart dat deze straat ver van jullie huis was gevestigd (CGVS, S.S. (...), dd. 02/03/2012, p. 3). Volgens hem lag jullie huis in Sarake Proja.

Naast de vele tegenstrijdige en vage verklaringen over jullie verblijfplaatsen, moet worden vastgesteld dat ook jullie algemene kennis over Afghanistan nihil is. Jullie profiel als analfabeet kan tot op zekere hoogte een verklaring bieden voor jullie gebrekkige kennis, doch peilden volgende vragen naar een dermate algemene basiskennis over jullie geboorteland dat zelfs van een ongeschoold inwoner mag worden verwacht dat hij ervan op de hoogte zou zijn. Zo weet u niet hoe lang Karzai reeds aan de macht is (CGVS, E.S.(...), dd. 02/03/2012, p. 6), en welke verkiezingen er reeds allemaal hebben plaatsgevonden. U gokt weliswaar dat er 16 of 17 maand voor uw vertrek uit Afghanistan naar België verkiezingen plaatsvonden, maar waarover gestemd moest worden, weet u niet (CGVS, E.S.(...), dd. 02/03/2012, p. 7). Zoals reeds aangehaald verklaarde S. (...) dat hij nooit verkiezingen had meegemaakt.

De maatschappelijke kennis van uw broer S. (...) over Afghanistan laat echter nog meer te wensen over. Gevraagd naar de zomermaanden geeft hij onder meer mizan en quis, volgens de informatie die in het administratief dossier werd gevoegd, zijn dit twee herfstmaanden (CGVS, S.S. (...), dd. 02/03/2012, p. 2). Gevraagd naar de Afghaanse munten, geeft hij 2, 3 en 5 Afghani (CGVS, S.S. (...), dd. 02/03/2012, p. 7). Volgens de informatie in het administratief dossier bestaat 3 Afghani echter niet. In de plaats gebruikt men in Afghanistan wel de munt van 1 Afghani, wat dan weer wordt tegengesproken door uw broer. Voorts is het frappant dat S. (...) het onderscheid niet weet tussen een dorp, een district of een provincie. Zo categoriseert hij de dorpen Dahan Parsa, Saqa en Lej als districten en het district Chaharikar als een provincie. (CGVS, S.S. (...), dd. 02/03/2012, p. 6 en p. 9). Ook de politieke kennis van S. (...) is nihil. S. (...) weet niet wie aan de macht was vóór Karzai, kent geen enkele bekende Tadjiek, weet niet of er ooit Russen in Afghanistan zijn geweest en weet niet

of Najibullah vóór of tijdens de regeerperiode van Karzai aan de macht was. Nochtans verklaart hij dat uw vader in het leger actief was tijdens de regeerperiode van Najibullah (CGVS, S.S. (...), dd. 02/03/2012, p. 6, p. 8 en p. 9). Ook de leider van de Taliban of de politieke partij Hezb-i-Islami is hem totaal vreemd (CGVS, S.S. (...), dd. 10/08/2012, p. 4 en p. 9). Nochtans is deze partij de door u aangeduide partij waar uw grootvader jullie zou hebben willen doen bij aansluiten én het beweerde hoofdmotief voor jullie vlucht uit Afghanistan (CGVS, E.S.(...), dd. 02/03/2012, p. 21).

Tot slot moet worden opgemerkt dat jullie beiden het CGVS getracht hebben te misleiden inzake jullie talenkennis, wat de algemene geloofwaardigheid van jullie verklaringen nog maar eens op ernstige wijze aantast. Zo verklaart u zowel Dari als Pashtou te spreken, de twee officiële talen van Afghanistan (zie informatie in het administratief dossier). Wanneer dan door de tolk wordt overgegaan in het Pashtou, blijkt u de vragen niet goed te begrijpen en blijft u steevast een antwoord te formuleren in het Dari. Hiermee geconfronteerd, haalt u zelfs aan dat u het misschien beter in het Nederlands kan uitleggen en niet in het Pashtou (CGVS, E.S.(...), dd. 10/08/2012, p. 5-6). Ook uw broer blijkt de vragen in het Pashtou niet goed te begrijpen en antwoord in het Dari wanneer nochtans Pashtou werd gevraagd (CGVS, S.S. (...), dd. 10/08/2012, p. 7).

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan het beweerde verblijf van u en uw broer in Afghanistan of Iran geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken. Gezien geen geloof wordt gehecht aan uw verblijf in Ghorband kan evenmin geloof worden gehecht aan de andere, niet door enig bewijs ondersteunde, door u en uw broer ingeroepen elementen die aan de basis van jullie asielaanvraag liggen, met name de problemen met uw grootvader, die zich in Ghorband zouden hebben voorgedaan. Dit is des te meer zo omdat de hierboven aangehaalde argumenten ook uw algemene geloofwaardigheid ernstig hebben aangetast. De hierboven aangehaalde verblijfplaatsen en andere essentiële feiten kunnen, gezien zij ongeloofwaardig zijn bevonden, niet de basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de Vluchtelingenconventie of de definitie van subsidiaire bescherming zoals bepaald in art. 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tadzjikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de asielzoeker geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een asielzoeker redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een

kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u reeds sinds lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Gezien Afgaanse documenten zeer fraudegevoelig zijn (zie informatie in het administratief dossier) hebben zij slechts een geringe bewijskracht, die moet worden meegewogen in de analyse van de andere geloofwaardigheidsvaststellingen. Jullie taskara werd reeds eerder besproken en ook de twijfels betreffende de authenticiteit van de andere neergelegde stukken werden reeds geuit. In het licht van de hogerstaande geloofwaardigheidsvaststellingen kan daaraan echter geen geloof meer worden gehecht, zodat deze documenten in geen geval afbreuk kunnen doen aan de motieven van de negatieve beslissing.

Ten slotte dient te worden opgemerkt dat ten aanzien van uw broer, S.S. (...) (O.V. ...), eveneens een weigeringsbeslissing werd genomen.

De informatie waarop deze beslissing gebaseerd is, werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd."

Na het voorgaande kan er ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoeker zijn asielaanvraag verbindt aan deze van zijn broer E.S. Verzoeker voert tegen de bestreden beslissing dezelfde middelen aan als zijn broer.

De Raad heeft in het arrest nr. 100 063 van 28 maart 2013 aan de broer van verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

De motivering van dit arrest luidt als volgt:

"2.1. Verzoeker wenst vooreerst op te merken dat de nota "Beleid van het CGVS inzake asielaanvragen van Afgaanse asielzoekers dd 11 oktober 2010" op pagina 2 uitdrukkelijk vermeldt dat mensen uit de provincie Parwan in aanmerking komen voor de subsidiaire beschermingsstatus aangezien het een zeer onveilig gebied is dat niet echt onder een effectief toezicht staat van de Afgaanse overheid, dat met andere woorden de taliban er vrij spel heeft. Verzoeker meent dat, gelet op de belangrijke rol die zijn grootvader heeft binnen de taliban/Hezb-i-islami zijn vrees voor ernstig leed zeer reëel is, dat het Commissariaat-generaal niet zo diep is ingegaan op het aspect van de rol die zijn grootvader speelt, alsook welke concrete daden hij stelt in zijn directe omgeving. Verzoeker stelt dat hij heeft aangehaald angst te hebben voor zowel zijn grootvader als voor de tegenstanders van zijn grootvader, daar deze laatste veel maatregelen genomen zouden hebben die hem onpopulair maakten. Verzoeker vervolgt dat in een land waar er geen sterke overheid aanwezig is, de macht overgenomen wordt door plaatselijke

bendes en hun leiders, dat in Afghanistan deze bendes vooral religieus geïnspireerd zijn, maar dat dit hen niet belet om wrede maatregelen te treffen tegen hen die in de weg lopen, dat verder afrekeningen tot de orde van de dag behoren.

Met betrekking tot het twijfelachtig karakter van verzoekers herkomst, verblijf, geografie en politiek, meent verzoeker dat er, in verband met de namen van de omliggende provincies en districten en zo verder, rekening mee dient te worden gehouden dat hij niet geschoold is en niet veel reist, dat het dan ook niet verwonderlijk is dat hij geen grote geografische kennis heeft. Verder meent de raadsman van verzoeker dat de geografische kennis waarover verzoeker beschikt, puur praktijkgericht is, dat hiermee wordt bedoeld dat hij enkel de weg kent naar de plaatsen die hij werkelijk bezocht en dat een geografische kennis louter om te weten in Afghanistan overbodig lijkt. Verzoeker argumenteert dat de vragen die gesteld werden te Westers zijn, alsook zijn de antwoorden die worden verwacht te Westers, dat hiermee bedoeld wordt dat men vragen stelt vanuit het westerse denken, dat dit vooral een denken is dat gebaseerd is op boekenkennis en exacte kennis. Verzoeker vervolgt dat in Afghanistan ongeletterdheid heerst, dat de primaire behoefte van de mensen ginder niet kennis is om een goed leven te leiden, zoals in Westerse landen, maar het puur op zich het overleven is, dat de behoefte ginder dus zeer praktisch is. Verzoeker meent dat wanneer men het verslag van de commissaris-generaal leest, men ziet dat hij wel degelijk de praktische kanten kent van zijn omgeving en dat dit bewijst, gezien de omstandigheden, dat verzoeker uit deze streek is.

Verder meent verzoeker dat ook met zijn leeftijd rekening dient worden gehouden. Hij stelt dat hij zich van op jonge leeftijd heeft moeten aanpassen in een gewelddadige omgeving, dat hij niet veel tijd heeft gehad om kennis en cultuur op te doen, getuige daarvan zijn kennis over seizoenen, kalenders en dergelijke, dat hij ook nooit een stabiele omgeving heeft gekend, dat hij steeds heeft moeten vluchten en dat hij ook niet veel begeleiding heeft gekend. Verzoeker meent dat het dan ook begrijpelijk is dat in dergelijke omstandigheden men een onderontwikkelde persoonlijkheid verkrijgt die niet in staat is om samenhangende antwoorden te geven. Verzoeker wenst nog te herhalen dat de ganse negatieve beslissing van de commissaris-generaal nergens spreekt over de kern van de zaak, dat er enkel getwijfeld wordt aan zijn leeftijd, zijn geografische kennis en talenkennis, doch nergens wordt gesproken over de gevaarlijke omstandigheden waarin verzoeker zal terechtkomen bij terugkeer. Vervolgens wijst verzoeker erop dat de verwerende partij nergens de beweringen omtrent zijn grootvader betwist, dat hij bijgevolg meent dat hieromtrent geen discussie is en dat de verwerende partij beaamt dat zijn grootvader een mujahedin commander is voor Hezb-i-islami. Verzoeker vermeldt dat represailles door zijn grootvader of door tegenstanders van zijn grootvader die op die manier wraak willen nemen, de hoofdrede is om niet meer terug te keren naar Afghanistan.

Als algemene bemerking stelt verzoeker dat de vragen minstens onduidelijk gesteld werden, dat de raadsman van verzoeker heeft moeten vaststellen dat vele vragen die hijzelf stelde meermaals moesten herhaald worden voordat een degelijk antwoord verkregen kon worden, dat dat ook begrijpbaar is daar verzoeker zich in een vreemd land bevindt en zich voor allerlei instanties dient te verantwoorden.

Aangaande de subsidiaire bescherming, merkt verzoeker op dat met de categorie c) van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet, vooral vluchtelingen uit oorlogsgebieden bedoeld worden die geen individuele vervolging kunnen hardmaken, maar wel een algemene geweldsituatie ontvluchten, dat een recent algemeen landenrapport daarvoor kan volstaan, dat de meest voorkomende nationaliteiten waaraan in 2010 de subsidiaire bescherming werd toegekend Irak, Afghanistan en Somalië zijn. Verzoeker stelt dat, naar het schijnt, er over het algemeen geen binnenlands vluchtalternatief beschikbaar is, dat gewapende groeperingen hun activiteiten verder kunnen zetten zonder dat zij daarvoor vervolgd worden, dat zij bovendien zeer mobiel zijn en de overheid er niet voldoende in slaagt om een degelijke bescherming te bieden, dat het dus perfect mogelijk is dat iemand die zich verplaatst binnen het grondgebied opnieuw met de taliban te maken krijgt. Verzoeker meent dat hij en zijn broer het risico lopen om blootgesteld te worden aan de wraak van hun grootvader of aan deze van de tegenstanders van hun grootvader, dat hij dus in een situatie verkeert waarbij men moet kiezen tussen de pest en de cholera, dat beiden dezelfde uitkomst hebben, dat er geen sterke overheid is die hem kan beschermen. Daarenboven, meent verzoeker, is hij opgegroeid in een extreem fundamentalistische familie met een groot moreel en effectief gezag, dat represailles van zijn grootvader of tegenstanders dus niet zullen uitblijven bij een terugkeer, dat hun vluchtreden immers was dat zij hun rug wilden toekeren aan het moslimextremisme, dewelke onaanvaardbaar is voor moslimextremisten.

Verzoeker vraagt in fine van zijn verzoekschrift hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire bescherming te willen toekennen.

Er worden geen nieuwe documenten bij het verzoekschrift gevoegd.

Ter terechtzitting legt de raadsman van verzoeker opnieuw het bewijs van de aanstelling als pro-deo advocaat neer.

2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift uitdrukkelijk vermeldt dat hij beroep aantekent tegen de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en dat hij dit uitwerkt aan de hand van een aantal grieven waarin hij de motieven van de bestreden beslissing aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt en poogt te verklaren of te weerleggen. Derhalve blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker zich in deze beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht.

2.3. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 27 september 2012, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, a.w., nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is evenmin zijn taak zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.5. Waar verzoeker meent dat de commissaris-generaal niet zo diep is ingegaan op het aspect van de rol die zijn grootvader speelt, alsook welke concrete daden hij stelde in zijn omgeving, terwijl hij hierover wel een uiteenzetting gaf en dat de commissaris-generaal nergens spreekt over de kern van de zaak maar er enkel getwijfeld wordt aan zijn leeftijd, geografische kennis en talenkennis en hij stelt dat de verwerende partij de beweringen omtrent zijn grootvader niet betwist, gaat hij voorbij aan de motieven van de bestreden beslissing: "Het meest frappante is dat jullie over jullie eigen familieleden niet eenduidig zijn. Jullie grootvader, de man die jullie nota bene vrezen omdat hij jullie naar Pakistan wou brengen, heet volgens u Ghullam Ali (CGVS, E.S.(...), dd. 10/08/2012, p. 8). Deze naam klinkt uw broer echter vreemd in de oren, want volgens hem heet uw grootvader Toj Sarwar. Van Ghullam Ali had hij nog nooit gehoord (CGVS, S.S.(...), dd. 10/08/2012, p. 8). Geconfronteerd met de naam Toj Sarwar vraagt u zich dan weer hardop af of dit de naam van een persoon of een wijk is (CGVS, E.S.(...), dd. 10/08/2012, p. 12). Bovendien is het markant dat S.(...) in het duister tast hoeveel zonen en dochters uw grootvader heeft en hoeveel vrouwen hij heeft (CGVS, S.S.(...), dd. 10/08/2012, p. 9-10). Zeker omdat u weet te vertellen dat uw grootvader enkel uw vader als kind heeft en weduwnaar is van zijn enige vrouw (CGVS, E.S.(...), dd. 10/08/2012, p. 8)." en "Uit dit alles dient te worden besloten dat aan het beweerde verblijf van u en uw broer in Afghanistan of Iran geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken. Gezien geen geloof wordt gehecht aan uw

verblijf in Ghorband kan evenmin geloof worden gehecht aan de andere, niet door enig bewijs ondersteunde, door u en uw broer ingeroepen elementen die aan de basis van jullie asielaanvraag liggen, met name de problemen met uw grootvader, die zich in Ghorband zouden hebben voorgedaan. Dit is des te meer zo omdat de hierboven aangehaalde argumenten ook uw algemene geloofwaardigheid ernstig hebben aangetast. De hierboven aangehaalde verblijfplaatsen en andere essentiële feiten kunnen, gezien zij ongeloofwaardig zijn bevonden, niet de basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de Vluchtelingenconventie of de definitie van subsidiare bescherming zoals bepaald in art. 48/4 van de Vreemdelingenwet.” Op basis van de vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier, met name dat verzoeker en zijn broer aangaande de grootvaders naam, vrouwen en kinderen totaal verschillende verklaringen afleggen en dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verblijf in Ghorband – door verzoekers en zijn broers inconsistente verklaringen over het dagelijkse leven aldaar en hun gebrekkige kennis en tegenstrijdige verklaringen op geografisch vlak betreffende Ghorband – kon de commissaris-generaal dan ook terecht stellen en volstaan met de volgende motivering dat “Gezien geen geloof wordt gehecht aan uw verblijf in Ghorband kan evenmin geloof worden gehecht aan de andere, niet door enig bewijs ondersteunde, door u en uw broer ingeroepen elementen die aan de basis van jullie asielaanvraag liggen, met name de problemen met uw grootvader, die zich in Ghorband zouden hebben voorgedaan.” De commissaris-generaal diende aldus niet verder in te gaan op de ‘kern van de zaak’ of de verklaringen omtrent de grootvader, diens rol, daden en tegenstanders.

2.6. Waar verzoeker meent dat betreffende het twijfelachtig karakter van zijn herkomst, verblijf, geografie en politiek, rekening dient gehouden te worden met het feit dat hij niet geschoold is en niet veel reist en hij dan ook geen grote geografische kennis heeft, wijst de Raad erop dat het niet onredelijk is om enige kennis omtrent omliggende dorpen, gebouwen en plaatsen alsook omtrent de gebeurtenissen en het dagelijkse leven van de plaatsen waar verzoeker beweert geleefd en gewoond te hebben te verwachten. Ook van een persoon die niet veel reist, kan verwacht worden dat hij enige geografische kennis heeft omtrent de plaats waar hij beweert gewoond en geleefd te hebben alsook van bepaalde aspecten van het dagelijkse leven aldaar. Verzoeker toont overigens niet aan dat zijn ongeschooldheid de verstandelijke vermogens aantast en hij hierdoor niet in staat zou zijn zijn leefwereld in tijd en ruimte te situeren. Zelfs van een persoon die ongeschoold is, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen.

2.7. Waar verzoeker meent dat de vragen tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal te Westers werden gesteld, de antwoorden die verwacht worden te Westers zijn en dat zijn kennis puur praktijkgericht is, dat hij de weg naar de plaatsen die hij werkelijk bezocht kent en de praktische kanten van zijn omgeving kent, kan hij niet gevolgd worden nu uit de motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in de stukken van het administratieve dossier (gehoorverslagen van 16/04/2012 en 4/05/2012), blijkt dat verzoeker en zijn broer over ‘Ghorband’ tegenstrijdige en inconsistente verklaringen aflegden met betrekking tot het dagelijkse leven of de ‘praktische kanten van de omgeving’, meer bepaald het al dan niet hebben van dieren, de naam van de moskee en de naam van de dokter, en met betrekking tot de geografie, meer bepaald de dichtstbijzijnde dorpen en de weg naar een bepaalde plaats. Verder blijkt ook uit de motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in de stukken van het administratieve dossier (gehoorverslagen van 16/04/2012 en 4/05/2012), dat verzoeker en zijn broer vage, tegenstrijdige en opmerkelijke verklaringen aflegden met betrekking tot het dagelijkse leven in Iran, met name verzoekers werkzaamheden en de munteenheid, betreffende het verblijf in Iran (naam wijk waar verzoeker en broer verbleven, Iraanse president, munteenheid), en aangaande het verblijf in Kaboel (het niet kunnen aangeven van de tijdsperiode, het niet herkennen van de wijk waar verzoeker zou verbleven hebben). Deze concrete motieven worden door verzoeker overigens geenszins weerlegd. Aldus stelt de Raad vast dat verzoeker en zijn broer, in tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, ook betreffende de praktische kanten van hun omgeving, zoals de naam van de moskee en van de dokter in Ghorband alsook het al dan niet hebben van dieren aldaar, de werkzaamheden van verzoeker en de munteenheid in Iran, en betreffende de plaatsen die ze werkelijk bezochten, zoals de wijk waar verzoeker beweerde te verblijven in Kaboel, een gebrekkige of geen kennis hebben of tegenstrijdige verklaringen afleggen.

Waar verzoeker het Commissariaat-generaal verwijt dat de vragen te Westers zijn en dat te verwachten antwoorden te Westers zijn, dient te worden vastgesteld dat hij geen dienstig argument aanbrengt waarmee hij kan aantonen dat de gestelde vragen kennelijk onredelijk zijn. Van verzoeker wordt immers niet gevraagd noch verwacht dat hij een exacte kennis of een boekenkennis heeft over de geografie van de streek waarvan hij beweert afkomstig te zijn of te hebben verbleven, doch kan er redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire vragen in verband met de geografie van en het dagelijkse leven in zijn beweerde afkomst- en verblijfplaatsen.

2.8. Waar verzoeker ter vergoelijking van zijn gebrekkige kennis dan weer wijst op zijn jeugdige leeftijd en zijn onderontwikkelde persoonlijkheid, als gevolg van het zich dienen aan te passen aan een gewelddadige omgeving op jeugdige leeftijd, het gebrek aan tijd om kennis en cultuur op te doen, het niet hebben van een stabiele omgeving en het niet kennen van veel begeleiding, wijst de Raad er ook hier op dat zelfs van een persoon met een geringe opleiding, zonder begeleiding en jeugdige leeftijd redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire vragen in verband met de geografie van zijn beweerde regio van afkomst. Zoals blijkt uit wat voorafgaat slaagden verzoeker en zijn broer er niet in om op elementaire vragen over hun beweerde verblijfplaatsen en het dagelijkse leven aldaar te antwoorden of legden zij tegenstrijdige verklaringen af. De verwijzing naar de jeugdige leeftijd en de onderontwikkelde persoonlijkheid is aldus niet dienstig om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten.

2.9. In zoverre verzoeker meent dat de vragen tijdens de gehoren op het Commissariaat-generaal onduidelijk gesteld werden, wijst de Raad erop dat nergens uit verzoekers inleidend verzoekschrift blijkt welke motieven van de bestreden beslissing hij in concreto betwist omdat er onduidelijke vragen zouden zijn gesteld dienaangaande, zodat verzoeker ook deze kritiek niet dienstig kan voeren.

2.10. Uit verzoekers verweer blijkt aldus dat hij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om deze weigeringsmotieven ook maar enigszins te ontkrachten. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te stellen, waar hij echter in gebreke blijft. Immers, in wezen komt verzoeker niet verder dan het herhalen en het bevestigen van zijn eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen, het opwerpen van een aantal niet overtuigende vergoelijken voor zijn handelwijze en het bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen doch daarmee deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht en zijn beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt. Evenmin betwist hij de motivering van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de voorgehouden vrees voor vervolging.

2.11. Wanneer zoals in casu geen geloof gehecht wordt aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

2.12. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoeker, betreffende zijn grootvader en de tegenstanders van zijn grootvader, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

2.13. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Immers, artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Zoals blijkt uit de bestreden beslissing en uit wat voorafgaat, heeft verzoeker zijn afkomst niet aannemelijk gemaakt. Zoals blijkt uit wat voorafgaat wordt dit niet met valabele argumenten door verzoeker betwist.

Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Hoger bleek dat verzoeker niet de waarheid vertelde over zijn werkelijke verblijfplaats(en) voor zijn vertrek in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust. Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens het gehoor.

Door zijn gebrekkige medewerking op dit punt verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade die hij mogelijk zou lopen.

Verzoekers argumenten met betrekking tot de beleidsnota van het CGVS van 11 oktober 2010 wat betreft de provincie Parwan, het toekennen van subsidiaire bescherming aan de nationaliteiten Irak, Afghanistan en Somalië en betreffende de afwezigheid van binnenlandse vluchtalternatieven, de mobiliteit van de taliban en de afwezigheid van bescherming door de overheid, zijn dan ook niet dienstig.

In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.14. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

De middelen zijn, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A (2) van het vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen."

Bijgevolg maakt ook verzoeker niet aannemelijk dat hij dient te vrezen voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizend dertien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER